

PSAL SE ROK 1968 - VII.

Státeda, 02 ěervenec 2008

V dobách horkého srpna 1968 se obnovila báječná radioamatérská soudržnost a tak jsme, my kluci radioamatéři z Ústí nad Labem, začali nahrazovat porušené slouby, které se rozpadly a vůbec nefungovaly. Telegramy do zahraničí, osobní zprávy a všechno další, se písemně přejímalo na KV Svazarmu v ulici Velké Hradební.

Tam odsud radiovým pojítkem do zařazení Civilní obrany okresu Ústí nad Labem v Radešíně a výkonným krátkovysílčem do Mnichova, kde to všechno pak jakási nadace rozesílala normální pomocí po celém světě. Až jsem to potom (hned v roce 1969) tak táhce odskákal, to jsem fakt nečekal. My všichni toho ústně, ještě se spoustou dalších, jsme byli pozváni Státní bezpečností v Ústí nad Labem "jako na přezkoušení" a ústně nám pak bylo řečeno, ať se nesnažíme, že přezkoušení stejně neuděláme. Všichni jsme tvrdili, že o takové ohrožení státu a v tom případě je radioamatér nezastupitelný. A je dokonce o podle stanov povinen. Ovšem, tenkrát koncem roku 1969, už sem začal táhnout mráz z Kremlu a bylo nám řečeno, že to nebylo žádné ohrožení, ale bratrská pomoc. No to ovšem nebyla odpověď. Sebrání licence, všech oprávnění, zákaz radioaktivity na neurčito (což v té době znamenalo na furt) a podobně. Jiní na tom byli ještě hůř, jako ten šéf státního CO; toho snad jen zázrakem nezavěděli, tam dokonce o porušení státního a vojenského tajemství atd. Kolega Kadlec za pár let to trvalé pronásledování a postupné sundávání ze všech funkcí stejně nevydržel, a brzy umřel. Holt se začalo už zase blbnout na quadrátě zase se pomalu roztáela kola další studené války. Po roce 1989 jsem docela přemýšlel, zda bych nemohl požádat o vrácení, ale nějak v tom frmolu bylo plno starostí o rodinu, a taky jsem se začal žít sám. Ovšem dnes, v souvislosti se založením občanského sdružení Klubu vojenských veteránů Babiny, jsem znovu začal uvažovat o znovuoobnovení radioamatérské aktivity. Tak uvidím, přátelé :-)), držte mi palce! Ať mi de mráz zádech....Franta Bouška